

دوره آموزشی رانندگی تدافعی

سازمان جهاد دانشگاهی استان یزد
معاونت آموزش و کارآفرینی

مقدمه:

جلوگیری از تصادفات در رانندگی امری محتمل به نظر می‌رسد ولی تقلیل این امر و کاهش صدمات حاصل از آن با رعایت مقررات و دستورالعمل‌های راهنمایی و رانندگی امکان‌پذیر است. هدف از انتخاب روش رانندگی تدافعی، کم کردن میزان تصادفات و در نتیجه کاهش مرگ و میرها، کاهش نگرانی‌ها و تألمات خانواده‌هایی است که هر سال بر تعداد آن‌ها افزوده می‌گردد. در این روش خاص، شخص رفتاری را انتخاب می‌کند که ضمن مراقبت و محافظت از خود، از برخورد و تصادف در هر شرایطی (تا حد امکان) جلوگیری می‌کند.

واحد HSE جهت افزایش ضریب ایمنی در سطح شرکت و به ویژه کاهش حوادث رانندگی که امروزه آمار بالایی از تلفات جانی را در کل کشور به خود اختصاص داده، برنامه‌های مدونی در دستور کار قرار داده است، که یکی از آنها آموزش بیشتر سمعی و بصری در نواحی عملیاتی و نیز فرهنگ سازی برنامه اصلاح روش رانندگی یا بعبارت دیگر رانندگی تدافعی و روش مقابله با حوادث رانندگی در بین کارکنان می‌باشد.

انجام دستورالعمل‌های ذکر شده برای رانندگان بسیار آسان و قابل درک می‌باشد و هدف آن است که از تصادفات وسایل نقلیه که حاصل آن مرگ و میر و رنج انسان‌هاست جلوگیری شود، نزدیک شدن به این هدف انسانی با درک مسئولیت و تبعیت از اصول ایمنی در هر شرایطی میسر است.

چگونه از تصادفات پیشگیری کنیم:

پیشگیری از تصادفات رانندگی نیاز به تمرین، مهارت، رعایت دقیق مقررات راهنمایی و رانندگی، تمرکز حواس و حفظ خونسردی دارد توجه و رعایت مقررات زیر نقشی مؤثر در پیشگیری از تصادفات دارد:

۱. رانندگی خوب:

راننده خوب کسی است که در هر شرایطی اعم از بی توجهی رانندگان دیگر، شرایط جوی یا وضعیت بد جاده، همواره به گونه‌ای عمل نماید که موقعیتی برای تصادف به وجود نیآورد.

۲. بازدیدهای ایمنی:

بازدیدهای ذکر شده در ذیل باید توسط راننده به صورت روزانه انجام گیرد:

- ✓ تنظیم بودن فشار باد لاستیک ها
- ✓ سالم بودن چراغ های اصلی و راهنما
- ✓ میزان بنزین، روغن و آب
- ✓ سالم بودن شیشه شوی
- ✓ سالم بودن برف پاک کن
- ✓ سالم بودن بوق
- ✓ سالم و تمیز بودن آینه ها و شیشه ها
- ✓ سالم بودن ترمز ها: در اولین فرصت پس از حرکت ترمز ها را آزمایش کنید.
- ✓ سالم بودن فرمان: فرمان را از نقطه نظر آزاد بودن یا سفتی بازدید کنید.
- ✓ حالت راننده: آیا خود شما هیچ ناراحتی ندارید و در حالی هستید که وظیفه رانندگی را به خوبی انجام دهید.

۳. وضعیت صندلی راننده:

صندلی راننده باید طوری قرار گیرد که اگر روی پدال ترمز و کلاچ فشار آورید زانو کمی خم شود. این عمل به راننده برای کنترل بهتر اتومبیل کمک می کند.

۴. استفاده از آینه ها:

آینه چشم سوم راننده است، آینه را طوری تنظیم کنید که حداکثر دید را در عقب اتومبیل داشته باشید.

از گذاشتن اشیا و یا چسباندن علامت ها به شیشه های عقب و جلو خودداری کنید. این عمل دید و تشخیص شما را در رانندگی کاهش می دهد.

۵. استفاده از ترمز دستی:

ترمز دستی غالباً برای پارک کردن و یا توقف در چهارراه ها مورد استفاده قرار می گیرد.

۶. تسلط روی فرمان:

حالت دست ها روی فرمان باید در وضعیت ۱۰:۱۰ قرار گیرد. هرگز دست ها را به صورت ضربدری روی فرمان قرار ندهید و از حرکت آزادانه ی فرمان جلوگیری کنید

۷. تمرکز حواس:

در موقع رانندگی به هیچ وجه نباید فکر و حواس شما بر چیز های دیگر به جز رانندگی معطوف گردد.

- ✓ از صحبت کردن با سرنشینان اتومبیل خودداری فرمایید.
- ✓ از جست و جو کردن و یا خواندن مطلب در موقع رانندگی جداً خودداری نمایید.
- ✓ از خوردن و آشامیدن در هنگام حرکت خودرو خودداری کنید.

۸. علامت دادن:

علامت دادن بدان منظور است که شما مسیر حرکتتان را به دیگران اطلاع می دهید.

- ✓ در موقع علامت دادن استاندارد راهنمایی و رانندگی را رعایت کنید.
- ✓ علامت را به موقع و طوری دهید که برای دیگران قابل فهم باشد، به خاطر داشته باشید که بد علامت دادن بهتر از علامت ندادن است.

۹. کنترل سرعت:

سرعت باید متناسب با دید و تشخیص وضع راه و شرایط جوی باشد.

۱۰. زمان واکنش:

زمان عکس العمل افراد متفاوت بوده و رابطه ی مستقیم با وضع روحی و قدرت تمرکز حواس فرد دارد. در شرایط عادی زمان واکنش انسان سالم حدود ۰/۷ ثانیه می باشد، به عبارت دیگر اگر با سرعت ۵۰ کیلومتر در ساعت در خال حرکت باشید در صورت مشاهده ی مانع، قبل از آنکه فشاری به پدال ترمز وارد کنید، اتومبیل شما مسافتی معادل ۱۰ متر را با همان سرعت طی می کند.

۱۱. سرعت مجاز:

راننده خوب همیشه از مقررات و سرعت مجاز تعیین شده توسط مراجع قانونی تبعیت می کند و رانندگان شرکت موظف هستند در تمامی شرایط از سرعت مجاز تعیین شده برای هر جاده تبعیت نمایند.

۱۲. پیش بینی در حرکت:

پیش بینی کافی قبل از آنکه راننده در شرایط و محیط حادثه گرفتار شود او را برای مانور های بعدی آماده و راهنمایی می کند.

۱۳. رعایت فاصله:

توصیه می شود که به نسبت هر ۱۵ کیلومتر سرعت، فاصله خود را به اندازه طول یک اتومبیل با وسیله نقلیه جلویی حفظ نمایید.

۱۴. در تقاطع ها چهارراه ها:

در محل هایی که تابلوی ایست نصب و جاده نیز خط کشی شده است باید پشت خط توقف نموده و پس از حصول اطمینان از بی خطر بودن حرکت نمایید.

۱۵. گردش و یا تغییر مسیر:

گردش به سمت چپ و یا راست اگر با دقت و احتیاط انجام نگیرد اغلب منجر به تصادف می شود بنابراین قبل از گردش یا تغییر مسیر باید به نکات ذیل توجه کنید:

- ✓ در مورد تعیین مسیر تصمیم بگیرید.
- ✓ به آینه ها نگاه کنید و وسایل نقلیه پشت را در نظر داشته باشید.
- ✓ به موقع و در فاصله مناسب از محلی که قصد گردش یا تغییر مسیر دارید علامت دهید و به آهستگی در مسیر قرار گیرید.

۱۶. رانندگی در فلکه ها:

حق تقدم همیشه با اتومبیلی است که به میدان نزدیکتر می باشد.

۱۷. فوریت ها:

به اتومبیل های سرویس های فوری و ضروری مانند آمبولانس، ماشین های آتش نشانی و غیره راه بدهید.

۱۸. علائم راهنمایی و رانندگی:

به دقت علائم راهنمایی و رانندگی را یاد بگیرید این علائم برای ایمنی شما و دیگران تهیه شده است.

۱۹. رانندگی در اتوبان:

شرایط ورود بدون خطر در اتوبان داشتن اعتماد به نفس، مهارت کافی و همچنین همراهی با دیگر رانندگان در اتوبان می باشد. به خاطر داشته باشید که از سمت راست حرکت کنید و در جاده های خیس اصطکاک لاستیک در سرعت بیش از ۶۰ کیلومتر خیلی کم می شود. در موقع رانندگی و وزش باد از سرعت خود بکاهید و همیشه برای خود فضا و موقعیت ایمنی را پیش بینی کنید بخاطر داشته باشید که اگر فاصله ی شما با اتومبیل جلو و پشت سر برای هر ۱۵ کیلومتر سرعت کمتر از طول یک ماشین باشد در صورت برخورد یکی از اتومبیل های جلویی همه اتومبیل ها به هم برخورد خواهند نمود که چنین تصادفی برای ۲۵ اتومبیل پشت سر هم اتفاق افتاده است اگر با سرعت زیاد و مدت متوالی در اتوبان ها رانندگی می کنید حتما از لاستیک های خود اطمینان داشته باشید و توجه داشته باشید در صورتیکه با سرعت ۱۰۰ کیلومتر در ساعت لاستیک چرخ جلوی ماشین پاره شود ممکن است اتومبیل شما ۸ مرتبه به دور خود بغلطد. توجه داشته باشید که بعد از مدتی رانندگی با سرعت زیاد، وقتی از اتوبان خارج شوید؛ سرعت ۶۰ کیلومتر در نظر شما سرعتی معادل ۱۵ کیلومتر به نظر می آید.

۲۰. رانندگی در شب:

آمار تصادفات مهلک نشان می دهد که در ساعت های ۵ تا ۸ بعد از ظهر تعداد تصادفات مرگ آور شدیداً افزایش می یابد. متخصصان ایمنی می گویند وقتی غروب نزدیک می شود رانندگان بدون در نظر گرفتن این تغییر روشنایی روش رانندگی، دیدن، سرعت و حرکت خود را تغییر نمی دهند و این باعث تصادف می شود.

اقدامات ایمنی رانندگی در شب:

- ✓ در شب همیشه ۱۵ کیلومتر سرعت خود را نسبت به روز تقلیل دهید.
- ✓ بعلت کاهش قدرت بینایی در شب، در صورت نیاز از پارکینگ و یا شانه خاکی جاده استفاده نمایید و از مسیر و راه عبور اتومبیل ها خارج باشید و همچنین چراغ های احتیاط را روشن بگذارید.
- ✓ با اتومبیل جلو فاصله بیشتری را رعایت کرده و متوجه علائم آن باشید.
- ✓ هنگام رودرو شدن با اتومبیل مقابل و یا قرار گرفتن پشت اتومبیل دیگران از نور پایین استفاده کنید.
- ✓ در صورت احساس خستگی و خواب آلودگی از رانندگی خودداری نمایید.
- ✓ وضعیت نامناسب هوا، تاریکی و کاهش دید خطر تصادف را افزایش می دهد، در چنین شرایطی با حداقل سرعت رانندگی کنید.
- ✓ با نظر انداختن و تمرکز به کناره دست راست جاده و یا خط سفید وسط جاده از تأثیر نامطلوب نور شدید اتومبیل های روبرو به چشمان خودتان جلوگیری نمایید.
- ✓ حق تقدم عابران پساده را رعایت کرده و از رفتار نامطمئن آن ها غافل ننماید.
- ✓ در فاصله غروب تا طلوع آفتاب از چراغ های نور بالا استفاده کنید.
- ✓ همیشه شیشه جلوی چراغ های اتومبیل را تمیز نگه دارید.
- ✓ در موقع سبقت گرفتن، ارزیابی مسافت اتومبیل مقابل با نور چراغ ها عمل نادرستی است. با اطمینان بیابید که برای سبقت گرفتن و عبور، فرصت و زمان کافی دارید.
- ✓ به علائم اختطاری کنار جاده دقیقاً توجه نموده و به آنها عمل نمایید.

۲۱. ایمنی و رابطه آن با سرعت:

به یاد داشته باشید که تفاوت کشش ترمز در راه آسفالت خود، خیس و یخبندان در صورتیکه لاستیک ها، چراغ ها و ترمزها کاملاً سالم و خوب باشند بسیار زیاد است.

جدول زیر مقایسه بین این سه حالت در سرعت های متفاوت را نمایش می دهد:

جدول ضریب سرعت عمل بر حسب صدم ثانیه

سرعت (Km/h)	راه آسفالت خشک	راه خیس	راه یخبندان
۵۰	۱۵	۱۸	۵۰
۷۰	۲۵	۳۶	۹۰
۸۰	۴۰	۶۲	۱۴۰
۱۰۰	۶۰	۹۹	۲۰۰
۱۱۲	۸۰	۱۵۴	۲۶۵

۲۲. عوامل انسانی که منجر به تصادف می شوند:

۱. غرور نابجا
۲. سبقت غیر مجاز
۳. سبقت نابجا
۴. توقف ناگهانی
۵. عدم حفظ فاصله
۶. دنده عقب رفتن بدون احتیاط
۷. رانندگی با هیجان، عجله با شتاب
۸. عصبانیت، بیماری و خستگی
۹. بی نزاکتی
۱۰. حواسپرتی و عدم تمرکز فکر
۱۱. ضعف چشم
۱۲. ضعف زاویه دید
۱۳. ضعف سرعت عمل
۱۴. اطمینان به دیگران
۱۵. عدم آشنایی با جاده

۲۳. عوامل طبیعی که منجر به تصادف می شوند:

۱. نور و تاریکی
۲. طلوع و غروب آفتاب

۳. مه غلیظ

۴. بارندگی

۵. گرد و غبار

۶. گرما و سرما

۷. سیل و طوفان

۲۴. عوامل مکانیکی که منجر به تصادف می‌شود:

۱. خرابی ترمزها

۲. نداشتن برف پاک‌کن و آینه‌ی عقب و بغل

۳. نداشتن چراغ‌های جلو و عقب و راهنما

۴. میزان نبودن فرمان

۵. خرابی جاده‌ها، صاف و یکنواخت و نیز خلوت بودن جاده‌ها

۶. شلوغی فوق‌العاده جاده

۲۵. ضریب سرعت عمل، سرعت اتومبیل و مسافت طی شده تا زمان توقف:

برای مثال فرض کنید سرعت عمل شما ۷۵ صدم ثانیه و شما اتومبیل خود را با سرعتی معادل ۸۰ کیلومتر در ساعت می‌رانید، در مقابل دو رقم مذکور، زمان توقف عدد ۷۴ است. معنی این عدد این است که شما با این سرعت (۸۰ کیلومتر در ساعت) اگر مجبور شوید ناگهان ترمز کنید، اتومبیل شما ۷۴ متر جلوتر خواهد ایستاد، بنابراین اگر مانعی به طور ناگهانی در ۷۰ متری شما ظاهر شود شما قادر نخواهید با چنان سرعتی بدون برخورد با مانع توقف کنید. (در حقیقت تا شما بخواهید پایتان را از روی پدال گاز برداشته و روی ترمز بگذارید اتومبیل شما ۱۷ متر جلوتر رفته، پس از عمل کردن ترمز هم اتومبیل شما در سرعت ۸۰ کیلومتر قبل از توقف کامل ۵۷ متر روی زمین کشیده خواهد شد که جمعاً به ۷۴ متر بالغ می‌گردد).

۲۶. اصول رانندگی تدافعی:

رانندگی تدافعی یعنی پیوسته تصور کنید خطری در راه شما کمین کرده است و اصول رانندگی تدافعی را می‌توان در عبارت کوتاهی خلاصه کرد و آنهم اینست "شما تمام پیشگیری‌های منطقی را برای جلوگیری از سوانح و تصادفات رانندگی چه از جانب خودتان و چه دیگران رعایت کنید".

آقای اسمیت یکی از متخصصین و صاحب‌نظران امور رانندگی بوده و سال‌ها در آموزش ترافیک مهارت و تجربه به دست آورده فعلاً مشاور مخصوص در روش‌های مختلف در تعلیم رانندگی است. سیستم مخصوص ابداعی او مورد تأیید کارشناسان امور راهنمایی و رانندگی قرار گرفته است. نتیجه مطالعات تحقیقات وی متدیست که ذیلاً به تشریح آن می‌پردازیم:

به تحقیق ثابت شده است که با بکار بردن این روش می‌توان شعار رانندگی بدون تصادف را در بین همه مردم تعمیم داده و وضعیت ایاب و ذهاب را ترمیم نمود. اسمیت پس از این که یک آموزشگاه رانندگی را در دیترویت به سال ۱۹۴۶ به وجود آورد بزودی متوجه شد که آموزشگاههای رانندگی عموماً قوانین و مقررات مربوط به جاده‌ها و روشن کردن، حرکت نمودن، متوقف شدن و فرمان دادن را به افراد یاد داده ولی به هیچ وجه راه صحیح جلوگیری از سوانح و تصادفات را به اشخاص آموزش نداده‌اند و روشن نکرده‌اند که رمز اینکه عده زیادی از رانندگان با وجود رانندگی مداوم در راههای خطرناک و شلوغ، سالم و بدون کوچکترین تصادف به کارشان مشغول بوده‌اند چیست؟ او به منظور بدست آوردن علت واقعی در اطراف خوی و عادات چنین رانندگانی به مطالعه پرداخت و تفاوت بین رانندگان خوب و معجب و رانندگانی معمولی و فرق بین آن‌ها با رانندگانی که اغلب تصادف می‌کنند به دقت بررسی نموده است.

در سال ۱۹۴۸ وی اثبات کرد که چشم و مغز افراد، وسیله مؤثری برای تجربه در رانندگی هستند و اگر در مواقع رانندگی به خوبی از آنها استفاده شود شخص به روش بی‌خطری در رانندگی دست یافته و با بکار بردن اصول پنجگانه دید و تشخیص خود را بهبود بخشیده و بدون تصادف رانندگی خواهد کرد. اقدام بعدی وی بکار بردن این ۵ اصل مهم بود که اثر آنرا در مورد خنثی کردن خوی بد رانندگی بسنجد - او پس از آن به تعمیم این متد در مؤسسات مختلف پرداخت و به اشتهار رسید و اثر آموزشی اور طوری گردید که مورد مشاوره برای تعلیم این روش به متخصصین آموزش رانندگی گردید، پس از آن تعلیم این روش تعمیم و توسعه یافت و بعنوان اسلحه مؤثری برای مقابله با تصادفات و سائل نقلیه موتوری بکار رفت.

رانندگی با روش دفاعی:

راندن به طریق دفاعی روشی است که شما را در مقابل هر نوع خطا، خوئسندیها و تفریحات رانندگان دیگر محفوظ می‌دارد. بکار بردن این روش بسیار ساده بوده هرکس می‌تواند بسادگی از آن استفاده کرده و بدان عادت کند. این روش به شما قوت قلب و اطمینان بیشتری در رانندگی می‌دهد. اگر به این روش عادت کنید ایمنی شما بدون شک و تردید تأمین می‌شود.

می‌توان ترافیک را به نعداد رانندگانی که وسائل نقلیه گوناگون - مانند: سواری، اتوبوس یا دیگر وسائل حمل و نقل - را در راه هدایت می‌کنند تعریف کرد. روشی که هریک از این رانندگان بکار می‌برند مستقیماً روی عمل یا عکس العمل و به طور کلی اقدامات دیگران مؤثر است و بطوریکه می‌دانیم تصادف وسیله نقلیه در راههای شلوغ ممکن است منجر به خسارت جانی و مالی به انسان و تأخیر حرکت رانندگان دیگر و صدمه و آزار دیگران و بالاخره ناراحتی عده زیادی گردد و صدها راننده ممکن است در اثر عدم مهارت و غفلت یک راننده ضرر و آسیب ببینند.

فضا، دید و تشخیص:

وقتی که رانندگان فضا و مسافت مطمئن و لازم را رعایت نمی کنند قادر نخواهند بود همه اشیا را بموقع یعنی مدتی قبل از رسیدن به آن ببینند. راننده ای که مسافت کافی را رعایت نمی کند فقط در نقابش تابلویی قرار دارد که دارای دو چراغ قرمز است (چراغ های خطر اتومبیل جلویی) که بعضی مواقع خاموش می شود و این یگانه چیزی است که راننده از وضع و اتفاقی که ممکن است رخ دهد اطلاع می یابد.

اصل اول: هدایت اتومبیل با عمق دید بیشتر:

تکنیک های مربوط به اصول صحیح هدایت اتومبیل با عمق دید بیشتر در حین رانندگی، در ذیل آورده شده، که می توان در کاهش چشمگیر حوادث رانندگی مؤثر باشد.

این اصل یعنی راهنمایی اتومبیل در فضای بی خطر، زیرا واضح است در موقع راه رفتن شما هرگز به پای خود نگاه نکرده معمولاً چندین متر جلوتر از قدم های خود را می بینید. ممکن سرعت شما بیشتر ۴۰ تا ۵۰ کیلومتر باشد قانوناً باید به همین نسبت دورتر را نگاه کنید تا بتوانید بطریقه درست اتومبیل خود را هدایت کنید. وقتی که قصد دارید از دری که باز است عبور کنید هرگز به خود در نگاه نمی کنید چون مسیر خود را دورتر از محل عبور می بینید. بعنوان مثال شما نمی توانید دوچرخه خود را هدایت کنید مگر اینکه دورتر را نگاه کنید همین اصل نیز در راهنمایی وسیله نقلیه بکار می رود.

باعث تعجب است که اغلب رانندگان موقع هدایت ماشین خود طرف چپ یا راست کناره های خیابان را می بینند. این مانند آن است که شما به سپر جلو ماشین خود نگاه کنید.

اصل هدایت ماشین با بینش بیشتر، آنست که شما به عمق مسیری که می خواهید اتومبیلتان هدایت شود بیشتر دقت داشته باشید. با بکار بردن این اصل متوجه خواهید شد که رانندگی راحت تر بوده و شما به اتومبیل خود مسلط ترید.

توجه به دور دست ها در هنگام رانندگی:

چشم انداز روبروی راننده را می توان به سه بخش مهم تقسیم کرد:

منطقه بررسی Planning Zone:

این منطقه، بررسی و تحلیل صحیح شرایط دوردست را امکان پذیر می کند.

منطقه دید میانی Seeing Zone:

که بطور معمول مرکز دید راننده می باشد.

منطقه عمل Action Zone:

چندین متر جلوی خودرو می باشد که تنظیم موقعیت صحیح و دقیق خودرو در این منطقه صورت می گیرد. در اینجا باید توجه به منطقه بررسی (Planning Zone) را در خود تقویت کرد.

چگونه می توان در هنگام رانندگی به دور دست توجه کرد؟ هر چند ثانیه یک بار نگاه خود را به قسمت انتهایی مسیر و راههای منشعب به آن بیندازید.

این کار چه فایده ای برای شما دارد؟ خودرو در قسمت میانی لاین خود قرار گرفته و نیز در سر پیچ ها، ایمن ترین مسیر انتخاب می شود.

اصل دوم: فضای دید خود را توسعه دهید:

تکنیک های مربوط به توسعه فضای دید در حین رانندگی، در ذیل آورده شده، که می تواند در کاهش چشمگیر حوادث رانندگی مؤثر باشد.

این اصل شامل سه قسمت است: حدود وسعت میدان دید باید چقدر باشد؟ منظور از میدان دید وسیع آن است که پیاده رو های طرفین راه را از سبیلو تا مسافت ۱۰۰ الی ۱۵۰ متر- در صورتیکه در شهرها رانندگی می کنید- شامل شود.

به چه چیزهایی در این میدان دید باید توجه داشت؟

در میدان دید شما که شامل زمین و اشیا می شود، ممکن است تعدادی متحرک و تعدادی ثابت باشند. اگر چیزهایی که در میدان دید قرار دارند مردم، دوچرخه و موتورسیکلت سواران، رانندگان وسایل نقلیه موتوری و چیزهای قابل توجه دیگر مانند علائم راهنمایی و رانندگی و چراغهای راهنما هستند، شما دائماً در حال تصمیم بوده و موقعیت خود را نسبت به اشیاء مذکور می سنجید. معمولاً اشیاء بسیار زیاد دیگری در میدان دید ما قرار دارند ولی چون ارتباطی با ما نداشته و در تصمیم ما مؤثر نیستند نباید مورد توجه ما قرار گیرند.

میدان دید خود را گسترش دهید:

چگونه می توان در هنگام رانندگی میدان دید را گسترش داد؟ پیوسته آنچه که اطرافتان رخ می دهد، بدقت بررسی کنید. این کار چه فایده ای برای شما دارد؟ موجب توقف و تغییر جهت های ملایم و ایمن می شود و زمان لازم برای عکس العمل در حین رانندگی را به شما می دهد. پس به آرامی تکیه داده و جزئیات چشم انداز را ببینید.

در حین حرکت اشیائی که ممکن است بنحوی از انحاء در مسیر حرکت ما اثری داشته باشند بوسیله قدرت ادراک تشخیص داده شده نسبت به آن تصمیم می گیریم.

چطور میدان دید خود را توسعه دهیم؟ اولاً باید از قرار گرفتن در پشت اشیائی که مانع دید ما تا عمق جاده می شوند بپرهیزیم و هرگز پشت وسایل نقلیه بزرگ و سنگین مانند: اتوبوس، کامیون یا اتومبیل های بزرگ دیگر قرار نگیریم. برای تأمین دید وسیع حداقل باید فاصله ۶ طول اتومبیل را رعایت کنید تا میدان دیدتان کافی باشد. برای ۵۰ کیلومتر سرعت این طول اتومبیل بدین سبب است اثر کار وسیله جلویی را که قسمتی از میدان دید ما را گرفته خنثی نماییم چون فقط با این فاصله باز قادرید تا دورترین نقطه را ببینید.

اشیا با قرار گرفتن در میدان دید، اول بوسیله دید نامشخص مکشوف می شوند و اتومبیل جلویی نیز باید در قسمت دید نامشخص ما قرار گیرد و دید مشخص باید فضای ۱۰۰ تا ۱۵۰ متری را در شهر و یک کیلومتری را در راههای خارج از شهر بپوشاند.

۷۰ درصد از تصادفات موتوری در راههای نسبتاً خوب - محل روشن و در جایی که ممکن است ایاب و ذهاب کم باشد اتفاق می - افتد. علت واقعی اغلب این تصادفات بدون شک تشخیص ندادن به موقع خطر و ندیدن است.

اصل سوم: چشمان خود را حرکت دهید:

تکنیک های مربوط به کنترل حرکت چشمان حین رانندگی، در ذیل آورده شده، که می تواند در کاهش چشمگیر حوادث رانندگی مؤثر باشد.

حرکت چشمان انسان حرکتی است طبیعی و خودبخود - چشمان خود را حرکت ندادن و به شیئی مدت مدیدی خیره شدن عملی غیرطبیعی و ناراحت کننده است. چشمان انسان از دو قسمت که یکی دید مرکزی و دیگری قسمت دید نامشخص تشکیل شده است. دید مرکزی اشیاء را واضح و دقیق دیده اما زاویه آن بسیار کم است و از سه درجه تجاوز نمی کند. قسمت دیگر چشم که عمل دید نامشخص است اشیاء را به وضوح ندیده ولی نسبت به نور و تاریکی و تشخیص اشکال بزرگ و کوچک حرکت اشیاء فوق العاده حساس است. می توان این قسمت از بینایی را دید مرکزی بینایی مشخص کننده نامید.

کنترل حرکت چشم، هنگام رانندگی:

چشم اندازهای دید راننده به دو محدوده تقسیم می گردد: چشم انداز مرکزی: که در نگاه روبرو و مستقیم راننده قرار دارد.

چشم انداز جانبی: که در دو سوی محدوده دید مرکزی قرار دارد.

چگونه باید حرکت چشم را تحت کنترل درآورد؟

هر دو ثانیه یکبار با حرکت دادن چشم، نگاهی به چشم‌اندازهای جانبی انداخته و هر ۵-۸ ثانیه می‌باید از طریق آینه جلویی نگاهی به چشم‌انداز عقب انداخت پس همواره در حال دیدن و مشاهده کردن بوده و به نقطه خاصی خیره نشوید. بدیهی است اصلی‌ترین چشم‌انداز که نگاه راننده عمدتاً به آن می‌باشد، چشم‌انداز مرکزی است.

این کار چه فایده‌ای برای شما دارد؟

شما را آماده نگه می‌دارد ضمن اینکه از جلو مانع ایجاد تداخل شده و از عقب مانع برخورد ماشین‌های قبلی با شما می‌گردد. یکی از معمولترین جواب رانندگان پس از تصادف آنست که متوجه نشدم یا آن را ندیدم. دیدن واقعی راننده با دیدن سطحی تفاوتی بس فاحش دارد.

شخص ممکن است فکر و حواسش جای دیگر و چشمانش جای دیگری باشد. شخص ممکن است به جایی خیره شده و فقط حواسش به دید مرکزی متمرکز بوده از حرکت اشیائیکه در قسمتهای دیگر میدان دیدش قرار دارند غافل گردد. معمولاً تصادفاتی که در اثر خیره شدن به جسمی حادث می‌شوند خطرناکترین نوع تصادف است. برای جلوگیری از تصادفات در تقاطع جاده‌ها راننده باید اول به طرف چپ نگاه کرده و بعداً طرف راست خود را بررسی نماید، مثلاً در مسیرمنتهی الیه جاده طرف راست در محلی که اتومبیل دیگری پارک شده است حرکت می‌کنید و متوجه می‌شوید که راننده پشت فرمان است. شما به خود می‌گویید آیا او می‌خواهد از پارک خارج شود یا در ماشین باقی می‌ماند؟ آیا چنین واقعه‌ای موقع عبور من ممکن است اتفاق بیافتد یا بعد از عبور من؟ بدون اینکه خود متوجه شوید ۳ تا ۴ ثانیه گذشته و چشمان شما به اتومبیل پارک شده خیره شده و میدان واقعی دید خود را فراموش نموده‌اید. متوجه نشده‌اید که چراغ سبز سر چهارراه قرمز شده- به آینه نگاه نکرده و در نتیجه از عواملی که در پشت سر شما و طرف چپ شما می‌گذرد غافل مانده‌اید. در اینجا ممکن است بطور کورکورانه به دام خطرات زیادی که تنها به دلیل آنکه به اتومبیل پارک شده خیره شده‌اید، گرفتار شوید. اگر چشمود را حرکت دهید هرگز گرفتار دام بلایی نظیر فوق نخواهید شد. تا زمانیکه چرخهای اتومبیل شما حرکت می‌کند باید چشمان شما نیز حرکت کند. موقعیکه اتومبیل شما در حرکت بوده و چشمان شما بیحرکت است همان موقع احتمال وقوع تصادف نزدیک می‌شود.

برای گریز از تصادف، سه طریق را باید انتخاب کنید- یا باید موقعیکه خطر را تشخیص دادید از آن بگذرید، یا باید سرعت خود را تعدیل کرده و متوقف شوید، و یا اینکه جهت خود را تغییر دهید. برای هر اقدامی از علائم، چراغ و بوق برای رفع خطر استفاده کرده، تا می‌توانید به حرکت چشمان خود ادامه دهید.

نکته دیگری که فوق العاده حائز اهمیت می‌باشد آن است که موقعیکه چشمان خود را به عمق حرکت راه می‌دهید توجه به آینه را برای اینکه بدانید پشت سرتان چی می‌گذرد فراموش نکنید، نظر انداختن به آینه باید هر ۵ تا ۸ ثانیه یکمرتبه انجام گیرد.

اصل چهارم: راه گریزی برای خود باقی بگذارید:

"نگذارید چرخهای اتومبیلتان از دیدتان جلوتر حرکت کنند" وقتی تصادفی رخ داده است شما اول دو خط سیاه ترمز را می بینید که تا نقطه تصادف روی جاده کشیده شده است. با مشاهده صحنه تصادف به خود می گوید اگر راننده قبل متوجه خطر شده پس چرا تصادف نموده است؟" شاید موضوع کاملاً روشن باشد که راننده متوجه خطر شده اما متأسفانه خیلی دیر، یعنی دید او با سرعت اتومبیل و وضع جاده متناسب نبوده است. باید توجه داشت که تصادفی اتفاق می افتد که انتظار وقوع آن نمی رفته است. معمولاً اگر راننده وقوع حادثه را پیش بینی نماید انتظار داشته باشد که ممکن است هرآن حادثه ای پیش بیاید، اقدام به پیشگیری و مقابله با آن را نیز قبل از وقوع، بموقع انجام خواهد داد.

دور ماندن از گره ترافیکی:

آخرین خودرو با حفظ فاصله مناسب و کافی از ترافیک روبرو، دیگر خودروهای عبوری را براحتی می بیند.

چگونه باید از گره های ترافیکی دور ماند؟

همواره برای خود یک راه فرار قرار بدهید و مسیری را انتخاب کنید که کمترین مزاحمت را برای حرکت شما داشته باشند.

این کار چه فایده ای برای شما دارد؟

ایجاد فاصله مناسب و ایمن از چهار طرف البته مهمتر از همه، روبرو. درواقع با اینکار برای موارد غیرمنتظره آماده خواهید بود.

بطور خلاصه مفهوم اصل چهارم آن است که راننده باید همیشه اتومبیل خود را در فضایی که اطراف آن کاملاً ایمن و بی خطر است هدایت کرده و طوری حرکت نماید که هنگام احساس خطر راه گریزی از صحنه تصادف داشته باشد. برای گریز از تصادف باید اتومبیل خود را طوری برانید که وقت تصادف مسافت کافی برای ترمز نمودن بدون برخورد داشته باشید و یا اینکه در موقعیتی باشید که بتوانید بوسیله فرمان خود را از مهلکه نجات و در محلی ایمن قرار گیرید.

اصل پنجم: از وجود خود، دیگران را آگاه کنید:

بوق، چراغ و علامت دست وسایل مؤثر ارتباط شما با دیگر رانندگان و پیاده هاست. از این وسایل ارتباطی بصورت مؤثر و بموقع نه موقعی که کار از کار گذشته است استفاده کنید. اگر از این وسایل استفاده کنید دیگران از قصد شما بموقع آگاه شده و می توانند خود را با حرکت شما هماهنگ کنند. یکی از گفته هایی که مکرراً بعد از تصادف از زبان رانندگان می شنویم آنست که "من او را ندیدم" یا اینکه او را دیدم ولی فکر نمی کردم چنین اقدامی را انجام دهد" زمانیکه متوجه می شوید راننده دیگری به مسیر شما می خواهد وارد شود ولی شما متوجه می شود که تا زمانی که از نقطه بخصوصی نگذاشته اید ورود او به مسیر شما ممکن است تولید خطر نماید از بوق خود دوستانه استفاده نمایید. بوق را بموقع بصدا درآورید تا امکان ارتباط چشمی شما بموقع فراهم شود.

بنظر می‌رسد طرز صحیح استفاده کردن از بوق نیز خود تمرین کردنی است. بکار بردن بوق کوتاه و علامت تمکاس دوستانه و زدن مداوم بوق علت عصبانیت راننده است. بوق وسیله‌است که تماس چشم طرفین را سبب می‌شود و تماس چشم علامت آن است که طرف از قص شما مطلع شده و بموقع می‌تواند با شما همکاری نماید که در دام بلا گرفتار نشوید. برای کسانی که پشت سر شما حرکت می‌کنند علامت دادن با دست وسیله ارتباطی است که قصد خود را به آنها اطلاع می‌دهد. وسیله ارتباطی شما در شب ممکن است بوسیله روشن کردن چراغهای راهنما باشد که از این طریق قصد خود را به دیگران اطلاع می‌دهید.

اطمینان یافتن از اینکه دیده شده‌اید:

چگونه مطمئن شوید که دیده شده‌اید؟ هنگام رانندگی با چراغ، بوق و دیپر علائم هشدار دهنده با دیگران ارتباط برقرار کنید.

این کار چه فایده‌ای برای شما دارد؟ ایجاد یک ارتباط چشمی و جلوگیری از تداخل و تصادف با عابرین و سایر خودروها.

با توجه به این پنج اصل که کلید جلوگیری از تصادفات وسایل نقلیه موتوری است می‌توانید آنها را همیشه بخاطر داشته و بکار ببندید. این پنج اصل را مجدداً تکرار می‌کنیم.

۱. اتومبیل خود را با بیش‌تر و دقت عمیق‌تری هدایت کنید.

۲. فضای دید خود را توسعه دهید.

۳. چشمان خود را دائماً به اطراف حرکت دهید.

۴. راه‌گزیز برای خود باقی بگذارید.

۵. از وجود خود، دیگران را آگاه سازید.

۲۷. پیشگیری از وحشت در مواقع خطر:

۲۷_۱_ آیا میدانید چه کنید؟

شما پشت فرمان اتومبیل خود در بزرگراه در حرکتید که یکمرتبه متوجه می‌شوید اتومبیلی از روبرو از مسیر خود منحرف شده بطرف شما با سرعت هرچه تمام‌تر در حرکت است. آیا میدانید چه کنید؟ آیا اقدام شما عملی است غلط که بدون شک منجر به تصادف می‌شود و یا اینکه با اقدام صحیح دفاعی می‌توانید خطر را که در چند قدمی شماست از بین ببرید؟

مسلم است زمانی که پشت فرمان نشسته‌اید و اتومبیل در حال حرکت است، شرایط مخاطره‌آمیز در هر لحظه ممکن است بوقوع پیوندد، آیا این شرایط در شما ایجاد وحشت نموده و با دست‌پاچگی عملی انجام می‌دهید که بالطبع مصیبت‌بار است؟

سلامت و جان شما بستگی به دو چیز دارد؛ یکی آنکه خونسردی خود را حفظ کرده و دیگری عمل صحیح دفاعی را برای خنثی نمودن خطر بکار بگیرید. واضح است که نمی‌توانید خطرهای حقیقی را تمرین نمایید، بنابراین بهتر است در خود مهارتی بوجود آورید تا بتوانید قبل از حادثه‌ای قدرت تفکر و دفاع را در ضمیر خود بوجود آورید، باید خطرهای و شرایط اضطراری را قبلاً با فکر خود ارزیابی نموده و درباره آنها اقدامات صحیح دفاعی پیش‌بینی کنید. حال به بررسی برخی از شرایط خطرناک که ممکن است اتفاق بیفتد می‌پردازیم.

۲۷-۲- ترمز ماشین از کار می‌افتد:

شما به پدال ترمز فشار می‌آورید ولی پدال به کف ماشین بدون اثر می‌نشیند. این بسیار وحشت‌آور است. اگر احساس سفتی در ترمز کردید باید مجدداً پدال را حرکت داده فشار دهید. ممکن است با این حرکت بتوانید تا حدودی ماشین را متوقف کنید. اگر احساس فشار نکردید و راه شما به جلو باز و روشن است فوراً ماشین را در دنده سنگین قرار داده و از ترمز دستی استفاده کنید؛ اگر لازم است زودتر توقف کنید، به سرعت به دنده سنگین‌تر گذاشته و بگذارید موتور خود به متوقف شدن شما کمک کند.

در راههای کوهستانی سربیش و خم و سرازیری خطر جدی‌تر است، سعی کنید از برآمدگی‌های اطراف خودتان برای برخورد با آنها استفاده کنید، اجسام ثابت کنار جاده، تل خاک یا برف، نرده و حتی ماشین پارک شده اجسامی هستند که اگر از پهلو به آنها برخورد نماییم اتومبیل را متوقف می‌نمایند.

قضاوت صحیح بسیار مهم است، باید بدانیم معمولاً خسارت به پهلوی اتومبیل کمتر بوده و تعمیر آن نیز آسان‌تر است. از وسایل ارتباطی خود مانند بوق و زدن چراغ استفاده کرده و نداشتن کنترل روی ماشین را به دیگران اطلاع دهید.

۲۷-۳- لغزیدن و از کنترل خارج شدن:

فرمان دادن سریع، تغییر مسیر یا ترمز شدید مخصوصاً در مواقع بارندگی و یخبندان باعث می‌شود اتومبیل از کنترل خارج شده و مانند سرسره به یک طرف با حالتی خطرناک حرکت کند.

اگر قسمت عقب اتومبیل می‌لغزد فوراً پای خود را از روی گاز بردارید، اولین عکس‌العمل معمولی شما آن است که مخالف جهتی که اتومبیل می‌لغزد فرمان دهید. چنین کاری خطرناک است شما با این عمل به تصادف و خطر نزدیک می‌شوید، عمل صحیح آن است که فرمان را به همان طرفی که اتومبیل می‌لغزد بچرخانیم ولی احتیاط را از دست نداده و بیش از حد سریع فرمان ندهید. سپس بعد از آنکه قرار گرفتن به حالت عادی را احساس کردید، می‌توانید فرمان را در جهت مستقیم قرار دهید. به هیچ وجه در موقع لغزیدن ترمز نگیرید. می‌توانید با در نظر گرفتن شرایط و با فشار دادن و آزاد کردن مقطعی بر ترمز از سرعت خود بکاهید.

۲۷-۴- پدال گاز گیر می‌کند:

به پدال گاز فشار می آورید ولی هیچ اتفاقی نمی افتد، خونسردی خود را حفظ کنید. این شرایط از آسانترین و بی خطرترین اتفاقات است، اگر در بزرگراه حرکت کرده و راه شما مستقیم، طولانی و خالی از خطر است، سعی کنید با نوک کفشتان پدال گاز را آزاد کنید و یل اینکه از فردی از سرنشینان که پهلوی شماست کمک بگیرید. هرگز خودتان برای آوردن پدال به بالا با دست خم نشوید. این امر حواس شما را منحرف کرده و خطرناک است. باید به خاطر داشته باشید که در بعضی اتومبیل ها پدال گاز و وسیله رابط مستقیماً بهم متصل نیستند. بهتر است قبلاً از وضع و نوع رابطه آنها در ماشین خود اطلاع داشته باشید.

اگر وقت کافی ندارید یگانه راه آنست که موتور را خاموش کنید ولی باید به خاطر داشته باشید که در اتومبیل هایی که به فرمان و ترمز هیدرولیک مجهزند اگر موتور از کار بیفتد فرمان دادن و یا ترمز کردن مشکل تر می شود برای سفت شدن فرمان و ترمز آمادگی لازم است. اگر لازم است فوراً متوقف شوید بهتر است دنده را آزاد کرده و کلاچ را گرفته و پس از توقف، موتور را خاموش کنید. بخاطر داشته باشید که موتوری که بدون بار با دود زیاد کار می کند ممکن است به قطعات موتور آسیب جدی وارد کند.

۵-۲۷- چراغ پرنور ناگهان خاموش می گردد:

در مواقعی که بعلت خاموش شدن چراغها ناگهان مسیر راه تاریک می شود می توانید یک عمل انجام دهید و با تصویری که در مغز شماست به منتهی الیه راست بروید. هدف آنست که دستهای شما قبل از آنکه نابجا فرمان دهند بتوانید سرعت خود را تقلیل دهید و سپس به سمت راست حرکت کنید. موقعی که اتومبیل متوقف شد اگر امکاناتی باشد آتش یا چراغی را روشن کنید تا بتوانید به رانندگان عبوری اعلان خطر کنید، از چراغهای چشمک زن اتومبیل اگر کار می کند استفاده کنید، اگر برق، رادیو، هواکش چراغهای داخلی قطع شده است احتمالاً نقص در سیستم باتری است اتصال های دو سر باتری را امتحان کنید. اگر فقط چراغهای پرنور قطع شده اند مسلماً فیوز آن سوخته است. چون در اثر حرارت زیاد قطع می شوند.

۶-۲۷- لاستیک چرخ اتومبیل شما ناگهان پاره می شود:

فرمان اتومبیل را محکم به دست خود نگه داشته و وقتی ماشین شما از کنترل خارج شده است بی جهت فرمان را نچرخانید. اگر لاستیک جلو باشد کشش شدیدی بطرف لاستیک پاره شده بوجود می آید، پاره شدن لاستیک عقب باعث حرکت قسمت عقب به چپ و راست می گردد. از هر اقدامی مهمتر آنکه از گرفتن ترمز شدید خودداری کنید، لازم است با آرامی ترمز بگیرید. ترمز گرفتن ناگهانی و شدید باعث می شود که اتومبیل از کنترل خارج شده و احياناً بدور خود بچرخد. منتهی الیه سمت راست خارج از جاده در محل نسبتاً مسطح و مناسبی برای تعویض چرخ توقف کنید. چه در روز و چه در شب از چراغ و علائم اختطاری یا چراغهای چشمک زن استفاده کنید.

۷-۲۷- درب پوششی موتور به طرف بالا باز می شود:

به آرامی ترمز گرفته و ماشین خود را کنار بکشید در اینجا برای فرمان دادن یا دیدن از طریق شیشه پنجره چپ باید اکتفا کنید یا اینکه در بعضی از اتومبیل‌ها می‌توانید از لای درزها تا حدودی راه خود را تا حدودی تشخیص دهید، همیشه از اینکه درب موتور کاملاً بسته شده است قبل از حرکت کاملاً اطمینان یابید.

۸-۲۷- ناچاراً باید در بزرگراه یا اتوبان توقف کنید:

در اتوبان به منتهی‌الیه سمت راست به طرفی که از مسیر اتومبیل‌ها خارج باشید با کم کردن سرعت خود حرکت کنید. در جایی که کنار جاده مسطح نیست با دادن علامت به طرف راست، به سمت راست حرکت کرده و قبل از حرکت به سمت راست از سرعت خود بکاهید.

در مواقع تاریکی مسیر و محدود بودن دید چراغهای پرنور پایین و همچنین چراغهای داخلی و چراغهای چشمک‌زن را روشن کنید. اگر لازم است در مسیر ترافیک در پیچ‌ها یا در پستی و بلندی‌ها که دید محدود بوده و خطرناک است توقف کنید، لازم است سرنشینان فوراً خارج شده و از مسیر اتومبیل دور شوند. هرگز پشت ماشین بطوریکه مانع نور چراغهای عقب شوید، قرار نگیرید و از قرارگیری در جلوی اتومبیل خود پرهیز نموده و سعی کنید در پهلوی ماشین بایستید.

روز یا شب فرقی ندارد چراغ و یا وسایل نورانی هشداردهنده را در سی متری پشت اتومبیل خود قرار دهید. لازم است از یک چراغ یا وسیله با رنگ نورانی از فاصله ۱۰۰ متری نیز استفاده کنید. از کلاه، کروات و یا بستن دستمال سفید به آنتن اتومبیل برای خبردادن به دیگران که شما احتیاج به کمک دارید استفاده کنید.

۹-۲۷- اتومبیل شما آتش گرفته است:

آتش سوزی اغلب اتومبیل‌ها در اثر اتصالی و نقص فنی در سیستم برق است، بدون داشتن ابزار نمی‌توانیم بست و اتصال باتری‌ها را قطع کنید.

اگر خاموش کننده دستی در دسترس شما نیست کوشش کنید آتش را با پوشانیدن آن با چیزهایی مانند پتو یا ملبوس کلفت و بزرگ خفه کنید. سیم‌ها را با دست خالی و لخت نگیرید بهتر است از پارچه کلفت و غیره استفاده کنید. چون سیم برق در حال آتش سوزی در اثر اتصال برقی دارای حرارتی گرم و شدید است ممکن است دست شما آسیب ببیند. اگر متوجه شدید آتش سوزی قابل کنترل نیست قبل از سرایت آتش به مخزن بنزین از آن دور شوید. در صورت امکان سعی کنید از خاموش کننده اتومبیل‌های دیگران استفاده کنید. وقت خود را هدر ندهید از دسته جک خود که معمولاً در صندوق عقب خود دارید استفاده کرده و با آن قسمت‌هایی را که در حال سوختن هستند جدا کنید؛ مسلماً خرج سیم‌کشی مجدد از خسارت آتش سوزی ماشین کمتر است.

۱۰-۲۷- در معرض برخورد با وسیله نقلیه از مقابل:

ناگهان با دیدن این منظره که اتومبیل دیگری با سرعت به مسیر شما منحرف می شود یک مرتبه همه چیز پیش چشمتان تیره و تار شده و خطر را در چند متری خود حس می کنید؛ آیا راننده مست یا خواب است، مریض شده یا حواسش پرت شده! هرچه باشد باید خود را از مهمترین خطر یعنی تصادف رودررو نجات دهید. فوراً با ترمز شدید به حدی که ممکن باشد از سرعت خود بکاهید زیرا هرچه سرعت شما کمتر باشد نیرو ضربتی تقلیل می یابد.

به طرف منتهی الیه سمت راست فرمان دهید و بگذارید او از تمام امکانات را استفاده نماید اگر وقت دارید از چراغ و بوق برای اعلام خطر استفاده کنید. اگر او به سمت شما می آید طرف راست حتی محل گودی یا زمین مسطح را که از موانع خطرناک نسبتاً عاری است، انتخاب و ماشین خود را به آنجا هدایت کنید. بخاطر داشته باشید که حتی غلتیدن، چپ شدن و در خود پیچیدن مهمتر از تصادف روبرو نیست. نباید حدسیات شما عجولانه باشد، ممکن است راننده در آخرین فرصت به خود آمده از مسیر خارج شود.

۱۱-۲۷- اتومبیل شما به آب پرتاب می شود:

غرق شدن اتومبیل در آب مهمترین تصادفات غیرقابل پیش بینی است. بسبب آنکه برای ما اینکه افراد همراهان چگونه عمل کرده و چطور اتومبیل غرق می شود غیرقابل تصور است. پرت شدن ناگهانی در آب از بدترین انواع وحشت است!

در اینجا نتیجه آزمایشات عملی ذکر می شود؛ اگر درها و پنجره های اتومبیل کاملاً بسته باشند، اتومبیل روی آب قرار می گیرد. بازگردن درها به علت فشار آب بسیار مشکل استولی می توان شیشه درب هر را به آسانی پایین کشید. شیشه درب های اتوماتیک ممکن است اتصالاتی نموده و بازکردن آن مشکل باشد. بنابراین شیشه را فوراً پایین بکشید. توجه داشته باشید که شیشه های مقاوم پنجره های پهلوی عقب را نمی توان به آسانی شکست، با جسم محکم و سنگین می توانید آن را بشکنید.

در اتومبیل هایی که موتور جلو قرار گرفته ماشین اول از جلو در آب فرو می رود و هوا در قسمت عقب زیر سقف باقی می ماند. زمانی که قسمت جلو و عقب توازن یافت می توان درب هر را آسانتر باز کرد به خاطر داشته باشید ۳ تا ۵ دقیقه وقت بسیار خوبی است. اگر از کمربند ایمنی استفاده کرده اید با فرصتی که دارید می توانید آن را باز کرده و خود را نجات دهید.

۱۲-۲۷- رانندگی در برف و یخ با اتومبیل موتور جلو و دیفرانسیل جلو:

اتومبیل های موتور جلو و دیفرانسیل جلو به علت تقسیم وزن بر روی اکسل جلو در زمستان از خصوصیات بهتری برخوردارند به همین علت، رانندگی در برف و یخ زمستان با اتومبیل موتور جلو و دیفرانسیل جلو بسیار راحت است و اصول خارج کردن اتومبیل از حالت سر خوردن می تواند مانند اتومبیل های موتور جلو و دیفرانسیل عقبی باشد. ضمن اینکه می توان با سهولت بیشتر، از فرمان، جهت مستقیم کردن اتومبیل استفاده کرد. وقتی که اتومبیل از مسیر خود منحرف شد به سرعت پا را از روی گاز برداشته و از ترمز زدن خودداری

نموده و فرمان را در جهت مسیر سر خوردن، هدایت کنید تا اتومبیل به حالت اولیه خود برگردد، سپس به آرامی به حرکت خود ادامه دهید.

۱۳-۲۷- چگونه در یخ و برف رانندگی کنید:

برای جلوگیری از تصادفات، خطرات و مشکلات ناشی از سفرهای زمستانی و یخ و برف باید به نکات زیر توجه داشت. چون یخ و برف باعث سر خوردن و موجب بروز مشکلاتی در رانندگی می‌شود، لذا برای ایجاد اصطکاک بیشتر باید از لاستیک‌های یخ‌شکن و یا زنجیر چرخ استفاده کرد.

۱. با سرعت کمتر از روزهای معمولی که جاد خشک است حرکت کرده و خودرو را در حرکت ثابت نگه دارید.
۲. در پیچ‌ها به دقت و آرامی گش کنید.
۳. از گردش و انحراف ناگهانی خودداری کرده و از ترمز کردن ناگهانی پرهیزید.
۴. از فشار دادن بر روی گاز و یا برداشتن فشار بر روی گاز بطور ناگهانی خودداری کنید.
۵. از سرعت زیاد در راههای با دست‌انداز پرهیزید.
۶. از رانندگی در لبه راهها و یا شانه‌های راه خودداری کنید.
۷. در یک سطح لغزنده وقتی که سرعت دارید از تغییر به دنده سنگین خودداری نمایید.

۱۴-۲۷- نحوه رانندگی در هوای مه‌آلود:

در هوای مه‌آلود با نور پایین و با احتیاط کامل برانید. در صورت تراکم مه، وسیله نقلیه خود را در جای مناسبی متوقف کرده و تا زمانی که جلوی‌تان قابل رویت نباشد، حرکت نکنید. در تونل‌ها شیشه‌ها را بالا بیاورید تا از استنشاق‌های گازهای سمی حاصله از آگروز خودرو در امان باشید.

۱. تا جای ممکن از رانندگی در هوای مه‌آلود خودداری کنید و در صورت داشتن الزام در چنین شرایطی، با حداقل سرعت رانندگی کنید.
۲. اگر قصد مسافرت در هوای مه‌آلود را دارید باید زمان بیشتری برای سفرتان را در نظر بگیرید.
۳. شیشه جلوی اتومبیل، چراغ‌های جلو، راهنماها، شیشه‌های بغل، عقب، برف‌پاکن‌ها و بخاری را بازدید و تمیز کنید.
۴. در صورت امکان، وسیله نقلیه خود را به چراغ مه‌شکن مجهز کنید.
۵. در هنگام رانندگی، با نور پایین حرکت کنید.
۶. در صورت وجود مه غلیظ و عدم دید کافی، وسیله نقلیه خود را به منتهی‌الیه سمت راست جاده هدایت و ضمن توقف کامل چراغ‌های آن را روشن نگه دارید.

۷. از خطوط وسط و کنار جاده در ادامه مسیر حرکت خود استفاده کنید.

۲۸. انواع تصادفات:

- ✓ تصادف در مواقعی که از عقب به ماشین شما زده می شود.
- ✓ تصائف در تقاطع و چهارراهها.
- ✓ تصادف با عابر پیاده، همیشه برای گذشتن عابر پیاده توقف لازم است هر چند حق تقدم نداشته باشد.
- ✓ تصادف و برخورد با ماشین جلو.